

Set victòries més

A ningú no li agrada perdre. El Girona només havia patit dues derrotes des que va començar la pretemporada aquella calorosa tarda de juliol a Olot. El partit de dimecres se'ns va escapar en catorze minuts. Michel, en roda de premsa, ho va explicar en un sentit tàctic. Hem acumulat massa gent a la mitja punta i hem deixat massa exposada la nostra defensa en situacions de cara o creu i amb les passades a la profunditat del rival. Les transicions són el gran mal dels equips que practiquen el joc de posició. Les consideracions tàctiques ajuden a racionalitzar el joc, si bé és cert que no són l'única explicació de la derrota de dimecres i a vegades, simplement, el rival és millor. Com deia en Joel Sebastian ahir en aquest mateix racó, vam "recordar el sabor de la derrota".

L'estadística tampoc és infal·lible en el futbol, però té la virtut de situar-te allà on ets. En les darreres deu temporades, la mitjana de punts per entrar a la lliga deampions és de seixanta-tres. La vegada que la quarta plaça es va vendre més cara van ser setanta-set. Per tant, set victòries en disset partits, vuit a casa i nou a fora, podrien ser més que suficients per arribar a escoltar en un Montilivi renovat l'adaptació de Tony Britten d'una peça de coronació de Händel que ara és l'himne de la Champions.

Ja sé que sembla el conte de la lletera recollit per La Fontaine, però diria que aquest equip mereix la nostra confiança. Continuem fidels a l'eslògan del servei de propaganda del govern britànic, Mantinguem la calma i endavant. Ni més ni menys que set victòries més.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 27-01-2024, Pàgina 8

-L'Esportiu. Girona 27-01-2024, Pàgina 8

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/2379695-set-victories-mes.html>